

ಮನೆ ಮಗು ಮನಸ್ಸು



ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸದಾ ಮನರಂಜನೆ ಬೇಕು. ಅದು ಟಿವಿ ಇರಬಹುದು, ಫೋನ್ ಇರಬಹುದು, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಆಗಿರಬಹುದು.. ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ಅಮಲಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

■ ವೀಣಾ ದೇವಿ ಆರ್.ಎಸ್.



ಚಿತ್ರ: ಉದಯ

ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಖುಷಿ ಕೊಡುವ ಅನುಭವ. ಓಡಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಗು ತಾಯಿಯ ಹಾಜರಿಗೆ ಮೌಲ್ಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಗೂ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವವೇ.. ಪ್ರತಿದಿನ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬಹುಶಃ ಅನಿಸದೇನೋ.. ಮಗಳ ಜೊತೆ ಹೊರ ಬಂದವಳಿಗೆ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಅಮ್ಮನ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು... ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ .. ಪರಿಚಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ, ಸದಾ ಕಾಲ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂತಲೂ ಅನಿಸಿದ್ದು ಇದೆಯಂತೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹೊರ ಊರುಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ.. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಂಬ ಕಾಡುವುದು ಒಂಟಿತನ ಮತ್ತು ಬೋರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮಗಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ತಾಯಿಯ ಕಷ್ಟ ಸಹಜವಾದುದೆ. ಈಗ ಅವರು ಒಂಟಿ ಅಲ್ಲ.. ನಾನು ಅವರ ಗೆಳತಿ. ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನನಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು.. ನಾವು ಕಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ.. ನಾವು ಆಡಿಸಿದಂತೆ ಆಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಒಂದೇ ಒಂದು ನೇತೃತ್ವ ಆಲೋಚನೆ ಸಾಕು ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಷಕಾರಿಯಾಗಿಸೋಕೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ಸದಾ ಕಾಲ ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇವರ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ.. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ.. ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸದಾ ಮನರಂಜನೆ ಬೇಕು. ಅದು ಟಿವಿ ಇರಬಹುದು, ಫೋನ್ ಇರಬಹುದು, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಆಗಿರಬಹುದು.. ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ಅಮಲಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಬುವುದನ್ನು